

[Foged.]

sted over åbne blomster. Loven bliver i sit princip en lov om beskyttelse af bier og indeholder ikke bestemmelser, der går videre, end hvad almindelig hensyntagen til næstens værdier kræver.

Erstatningspligtig ifølge lovforslaget bliver for det første ejeren eller brugeren af det pågældende areal, og når det drejer sig om arealer, der hører under offentlige veje, vejbestyrelserne. At også den, der erhvervs-mæssigt udfører arbejdet med giftens spredning, kan blive erstatningspligtig, finder jeg i sin orden. De mennesker, der dag ud og dag ind udfører dette arbejde, kan fra deres plads på sprøjten nemt overse, om der er åbne blomster på marken. De får en erfaring at bygge på og kan, idet de handler under ansvar, med stor sikkerhed sige, om der kan sprøjtes uden skade for bierne.

Endelig kan det tænkes, at fabrikanten har udsendt giftige midler uden på etiketten at angive, at de er farlige for bierne. I så fald kan fabrikanten, eventuelt importøren, ikendes erstatningsansvar.

Jeg tror, at sagen i det store og hele er grebet rigtigt an, og at man har fundet frem til de erstatningspligtige. Biavlerne på deres side har pligt til at træffe visse sikkerhedsforanstaltninger. Det har vist sig, at bierne bogstavelig talt kræver adgang til vand. Derfor bestemmes det, at såfremt der ikke indenfor en rimelig afstand fra bistaderne findes naturlige vandløb eller andre steder, hvor bierne kan få vand, skal biavlerne sørge for vandforsyning til bierne indenfor det tidsrum, da det skønnes mest nødvendigt.

Endelig skal biavlerne, såfremt de ønsker erstatning, inden udgangen af marts anmelde bistadernes beliggenhed til kommunalbestyrelsen. På denne måde opnår man en registrering af bistaderne, der i visse tilfælde kan have stor betydning, specielt hvis der skal foretages en hurtig behandling af værdifuld afgrøde. Landmanden kan da hos den stedlige kommunalbestyrelse få oplyst, hvor der findes bistader indenfor den farlige radius, og derefter træffe de nødvendige foranstaltninger til at undgå skade på disse bier.

Afsnit II i lovforslaget vedrører vurderingsforretningerne. Man har her fundet det rimeligt, at det er vurderingsmændene for mark- og vejfred, der overtager dette ar-

bejde. Det er vi fuldtud tilfredse med. Der kan tillige tilkaldes sagkyndig bistand, hvor det skønnes fornødent, så at man må gå ud fra, at enhver sag får en rimelig behandling. Skulle der fortsat bestå uoverensstemmelser, efter at der af vurderingsmændene for mark- og vejfred har været forsøgt mægling, kan sagen indankes for civildommeren, så der skulle altså være mulighed for at komme til et nogenlunde rimeligt resultat i de fleste tilfælde.

Vi kan tiltræde lovforslaget, men ønsker også dette behandlet i et udvalg, for at specielt interesserede kan få lejlighed til overfor udvalget at fremsætte meninger og synspunkter.

Gertie Wandel: Det første af de foreliggende lovforslag går ud på en forlængelse og på enkelte punkter en revision af loven af 12. april 1949. I den betænkning, der følger med lovforslaget, er der af statens bisygdomsnævn grundigt gjort rede for de erfaringer, der siden lovens vedtagelse i 1949 er gjort. Det er den meget omhyggelige påvisning af den ondartede bipests forekomst og navnlig forekomsten af de uventet mange gengangere, som statens biavlfsforsøg under ledelse af Dr. phil. Ole Hammer har gjort rede for, der betinger de revisioner med hensyn til sygdomsbehandlingen, der er ønsket i loven. Denne stramning af kravene til kontrol med og behandling af syge bigårde har tildels allerede været krævet i en bekendtgørelse af 16. april 1952, og den er nu indarbejdet i lovforslaget. Selvom disse stramninger medfører ret byrdefulde krav til biavlerne, vil de uden tvivl forekomme disse avlere rimelige under hensyn til, hvor smitsom og skadelig en sygdom ondartet bipest virkelig er.

Af de oversigter, som findes i den betænkning, der ledsager lovforslaget, ser man, at der i de forløbne 5 år ikke har været nogen væsentlig nedgang i sygdommen undtagen netop i Holbæk amt, hvor sygdomsbehandlingen har været drevet mest effektivt. Det er derfor med beklagelse, man ser, at regeringen ikke har kunnet følge forslaget i betænkningen om forhøjelse af bevillingerne udover pristalsreguleringen og den procentvise forhøjelse, som følger af øgningen af bifamiliernes antal, samt ydelse af et yderligere beløb på 20 000 kr., såfremt biavlerne